

Előfizetési árak:

Helyben

Félévre 6 frt.
Három hónapra 3 „

Postán küldve:

Félévre 7 frt.
3 hónapra 3 „ 50 kr.

Egyes szám

10 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szórdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz s minden külszemény Főpiac Vacsyház földszint a szerkesztőséghez hérmertve küldendők.

Hirdetési díj:

Öt hasábos petit sorért 5 kr.

Nyitván megjelendő közlemény 3 hasábos 15 kr. Hirdetményeket és előfizetéseket lapunk számára elfogad: Pest-Buda: Neumann hirdetési irodája, Bécsben: Oppelik A. és Haasenstein et Vogler, Brauner I. G. Berlinben: Goldberger, Párisban: Havas ügyvédsége.

Bélyegdíj:

minden beiktatásért külön 30 kr.

Előfizethető helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Előfizetési felhívás.

Kérjük tisztelt előfizetőinket, hogy megrendeléseiket mielőbb megtenni sziveskedjenek, hogy a szükséglet iránt idejében rendelkezessünk.

Az előfizetési árak fentebb olvashatók.

Minő beszédekkel üdvözik a ministereket...

○ Szász Béla Marosvásárhelyen b. Eötvös József ministert oly beszéddel üdvözlötte, mely sok tekintetben figyelmet érdemel.

Elmondta, hasonlatképen, hogy midőn a régi római győztes hadvezér harci küzdelmeiből visszatért, az utat, melyen vértől csepegő diadalszekere végig robogott, a győzelmi mámortól itt a népcsoport ujjongta körül...; az ellenállni vakmerész harcvezérek a diadalkocsikhoz lánczolva emelék az ünnepély pompáját stb.

Nevezetes esemény, midőn egy alkotmányos ministert saját pártja ily hasonlattal vezetett beszédben látja jónak üdvözölni.

Azt kell hinni, hogy a szónok komolyan vette a beszédet; sőt még tán ki is akarta azzal magát és pártját tüntetni.

Ha elemezzük e hasonlatot, s az annak tulajdonított kiívánt jelentőségét: furesa eredményt vonhatunk ki belőle.

A szónok, diadalérzetében, a ministert nézte győztes hadvezérnek, ki a ministeri küzdelmes munkától, s az országgyűlési harcokból Marosvásárhelyre tér, hogy ott babérain pihenjen.

Természetes dolog, hogy a békés Erdélybe kellett menni a győztes miniszternek, hogy nyugalommal föllelje, mert az az átkozott Királyhágón inueni országrész, különösen az a nyakas Tiszavidék nem méltányolta volna annyira a nyert diadalkocsis dicsőségét.

Az az ut pedig, melyen a vértől csepegő diadalszekér végig robogott, nem lehet más, mint Marosvásárhely utca, ahol a mámortól ittas népcsoport ujjongott. Bizony ő ministersége itt a Tiszavidéken a darabos utakon nem hajthatta volna oly gyorsan diadalszekerét, és nem talált volna oly ittas népcsoportot, mely a vértől párolgó szekeret tova vonandja.

Ellenállni vakmerész harcvezérek a diadalszekérhez lánczolva emelék tehát az ünnepélyt ott Marosvásárhelyen; bizony itt nálunk nem lettek volna találhatók ily legyőzött vezérek, kik emelték volna a miniszter diadalát; mert itt a legyőzötteknek is van annyi öntudatuk és büszkeségük, hogy uszály- és kormányrud-vonzolókká nem alacsonyodnak! —

De látom máris az ellenvetést, mely kiáltja: „minő elferdítés ez?; hiszen ana tételek a beszédben csak hasonlatok valának, melyeket nem lehet komolyan venni!” —

Jó! Tehát vegyük ama hasonlatot tréfás enyelgésnek.

Mit jelentettek azok jobboldali szónok szájában?

Azt jelentette, hogy: te jó magyar nép, figyelj; nézd itt van a kormány egyik tagja, ez a magyar dicső vívmányoknak 1867-ki hőse; ide nézzetek, ott ül ő a diadalkocsiban, melyet a boldogságtól áthatott nép, belé fogva magát, ragad

tova a dicsőségtől ragyogó egekbe, mint hajdan Illés prófétával történt. Ime, itt van a kormány győzelmének édeni boldogsága, személyesítve egy vértől csepegő uton keresztül nyargaló aranykocsiban; ime a jólét édene, az öröm és gyönyör vallallája e szekér, ide tekint, innen várd üdvödet; ezenkívül nincs boldogság, sem idevélés; a kik velünk együtt nem mámorítottak, azok nem érzik az égi kéj hatását, azok nem bírják felfogni a boldogság édet; ami a mi körünkön kívül áll, az semmi, miből csak semmi lehet!

Azt jelentette, hogy csak az az igaz hit, mi ama mámorítottak vallanak.

Azt jelentette, hogy csak a közösügyes boldogság vezet mennyországba.

Ami azonkívül van, az mind eretnecség, babona, mely kárhözatra visz...

Ime, a legyőzött harcvezérek e diadalszekérhez vannak lánczolva, mint gyáva rabszolgák.

Már tudniillik az ellenék le van verve, és megígázza, hogy soha föl ne keljen.

Sőt, ami több, az eretnekellenék meg is van szégyenítve örökre, mert emelnie kell a győzelem pompáját.

Nézz ide, magyar nép, Marosvásárhelyre!

Itt a mi vezérünk, a mi hőstünk; mint ragyognak szemei az örömtől, mint tündöklök fényes diadalszekere az aranytól, mint sugárzik a világosság a faklyafénytől!

Nézzétek, ott távolról, Tisza, Ghiczey s társaik, a legyőzött harcvezérek a diadalszekérhez lánczolva; hogy nyögnek az erős kormány igája alatt!; hogy emelik kénytelenségéből e szekeret, mely vértől csepegő diadalmenetben robog előre!

Előre, előre! Itt van az ur, a kit mi kerestünk, és ő rajta kívül, meg rajtunk kívül a mi fekszük, az csupa rabszolgaság birodalma, és csakis azért az, hogy annál nagyobb legyen a mi usálgunk; hogy annál szebben tündöklőjk az a diadalszekér, mely a szabadság harczeit eltiporta!...

Akár komolyan, akár tréfásan tartotta tehát Szász Béla ama dicsbeszédet: kiválasztotta, hogy mikép kell egy ministert üdvözölni.

Eötvös is tiltakozott ellene, mondván: uram, ments meg engemet az én jó barátaimtól!

Ujdonságok.

— **A szüretnek idejét** jónak látjuk ismét emlékeztetbe hozni; holnap szerdán a tőczös és hatvan utcai kertben, — 8-ikán pénteken és következő napon a köntös-uj- és sesta-kertekben, végre 14-én a boldogfalván lesznek a szüretök.

— **A városi levéltár** rendezése okt. 1-én megkezdett. Valóban dicséretére szolgál a városi előjárásának, hogy ezen évtizedek óta, szerencsétlen politikai körülmények miatt, rendezetlenül heverő becses levéltár rendezését megkezdette, s ezen a rend és szellemi szükség által is parancsolt nagyszerű munkálattól a megkivántató költséget nem sajnálta. Habár nehéz, és hosszadalmas időt igénylő munkát is az, mit a rendezés végrehajtása kíván, reméljük; hogy ügyes és gyakorlott levéltárnokunk, és a rendezésre fölvetett egyének — kik mindnyájan gyakorlattal dicsekedhetnek e téren — lehetőleg gyors és hasznos munkálatukkal kedvezőleg oldandják meg feladatukat; mi által a levéltár kincsei hozzáférhetőkké tétetnek.

— **Vakmerő tolvajlás.** Tegnap este a vasuti indóház III-ik oszt. várótermében Schwarz Samuel, ki épen hazafelé utazott Takta-Szadára, három vég vásznat a váró teremnek a város felé nyíló ablakába tett le, a melynek külső ablaktáblái zárva, de a belsők nyitva voltak. Ezt valami Lindtner nevű ismeretes zseb-

tolvaj észre vévén kívül került, s az ablak táblát hirtelen a legnagyobb vakmerőséggel felszakítván, a három vég vásznat felkapta, s azzal neki iramodott a városnak s miután az ablakon senki nem ugrott utána, szerencsésen elmenekült. A kapitányi hivatal mindenütt nyomoztatja.

— **Honvéd-kaszárnyák.** A Debreczenben állomásozandó honvédség számára már van gondoskodva helyiségekről. A honvédgyalogság a vágóhid épületében fog elszállásolva lenni, a mi bizony nem a legegészségesebb tartózkodási hely lesz. A honvéd lovasság egy zászlóalja pedig a csapó és czepléd utcai utca házában fog egyelőre elhelyeztetni.

— **Ritka becsületesség.** Az is ritkán fordul elő, hogy valaki a könnyen akadt pénzt oly becsülettel vissza szolgálja, a mint azt ezen vásár alkalmával egy szerepi lakos tette. Ugyanis egy szappanos és tarisznya árus egymás mellett árultak, s a szappanos vakhova menni akarván, félt pénzét magával vinni, s szomszédjának adta át, hogy vigyázzon rá mig visszatér. Ez pedig, hogy töle is valahogy el ne kallódjék egy szeredásba tette be, hogy ott igen jó helyen lesz. Már az egészről egészen megfeledkezett, a mint egy falusi ember szeredást vásárolni jött, s veti is egyet, sel is vitte. Ki írja le a méltó ijedelmet, a mint a szappanos pénzt kérvén vissza, kitünt, hogy épen azon szeredás kelt el, melybe a felügyeletére bízott pénz eltéve volt. Lett nagy harc és háboru, a felett, hogy ki hát a kár, — még legjavában pereltek, a mint a derék szerepi ember előáll hogy sohase pereljenek az urak, épen az imént valamit akartam a tarisznyába tenni, s észrevettem, hogy benne felejtettek valamit, itt van az utolsó forintig. Hogy aztán ittak-e jó áldomást a becsületes ember egészségre, arról hallgat a krónika.

— **Adóexecutio.** Az adó behajtási végrehajtás f. hó 12-én veszi mind a 6 utczában egyszerre kezdetét. Köszönjük igen szépen. —

— **Ma éjjel érkezik** városunkba Brünnből a 39-ik gyalogezred 425 szabadságot katonája, ezek helyett cserébe f. hó 8-án 500 ujonez indul utnak Brünnbbe. Hát haza mikor indulnak má? Bizony bizony nem jól viseli magát Kuhn hadügyminiszter ur.

— **Olesó posztó.** Tegnap este a Horog Pál féle koresmában egy Teringer Ferencz nevű állítólagosan Nagy-Károlyba való pintér legény, fünek fának árult 2 fón posztót, a minek ára legalább is 100 ft lehet; 12 fón tartotta, de valaki 9 fton ígért érte, s mig az alku folyt, hirt adatott a gyanus árulás felől a rendőrségnek, s az illető befogatott. A mint mondja, a péresi uton találta.

— **Honvéd lovaglósiskola.** A honvédség számára a lovaglósiskola helyiségéről is van már intézkedés téve, és pedig e czélra a czepléd-utcai farkaktáron kívüli külső telek fog körül kerítettni.

— **Akrobaták.** Azon akrobata társaság, melyről tegnapi számunkban a belföldi hírek közt van említés téve, mely Váradon a Körös felett kifeszített köteleken mászkált, e hét folytán városunkba érkezik, s vasárnap fog első előadást tartani. A társulat igazgatója valami George nevű egyén.

— **Betörés tolvajlással.** Ma éjjel Klementis férisszabó szobájába, hol ő és családja aludtak, valami ismeretlen tettes betört az ablakon át, s ott 25 frt készpénzt és holmi zálogleveleket szedett össze, s az ajtót belülről kinyitván ellillant. — Erős gyauu van a házhoz hálásra járni szokott falusi legényre, kinek már nyomában van az értesített rendőrség.

Színházi szemle.

(r.) Hétfőn okt. 4-én felemelt helyárrakkal adott Übrik Borbála, színmű; írta Lukács Sándor. A színház zsufolóság megtelt.

Fővárosi értesítő.

— Az esküdtszéki tárgyalási tere mből. Tegnap táviratilag közöltük a Csá-volszky sajtóperében hozott sájtóbíróági ítéletet. Azt hisszük kedves dolgot eszelekszünk, ha a tárgyalás folya-máról értesítjük olvasóinkat.

Elnök: Sárkány József, ülnökök Dobos József

Farkas Géza; jegyző Jakabfalvy Gyula; esküdtek: Lechner János, Kleber Károly, Kertész József, Giergel Tódor, Csik József, dr. Horváth János, Hajdu József, Mátyus Arisztid, Hindy Kálmán. Pótagok: Egyesy Mátyás, Krásznonyi Vincze. Vádlok a királyi ügyek igazgatója, Gelléri Szabó János, a m. k. közlekedési miniszterium megbízásából. A vádlottak padján ül: Csávolszky Lajos, az „Ellenőr” főmunkatársa. Védő ügyvéd Ditrich Eduard.

A tárgyalás tárgyát az „Ellenőr” f. évi jun. 16-ki 98-dik számában scorpío aláírással megjelent cikk képezi, a melyben a szerző, a midőn azon hirt említi meg, hogy a közlekedési miniszterium államtitkára még mindig megtartja a déli vasutársulatnál előbbi hivatalát, egyszersmind megtámadja a közlekedési miniszteriumot, hogy közte és a keleti vasutársulat között, mely társulatnak érdekei nem azonosak az országéval, — sokkal bensőbb érintkezés és melegebb barátság áll fenn, mint sem az az ország jóllétére hasznos befolyással volna.

Ez aztán az oka annak, hogy mért késleltetett oly sokáig a fümei vasut építése, míg ellenben az eszék-villányi vonal, csupán a déli-vasut társulat érdekében engedélyezve, oly nagy sietséggel munkálta vétetett. A törökországi vasut kérdés huzása, halasztása is csupán a déli-vasut iránti barátságból történik. A miniszterium pártolja, — mondatik tovább a cikkben — azon társulatot, mely Magyarországnak egyik legnagyobb ellen-sége, s eddig még a közlekedési miniszteriumnak egyetlen egy oly fénye sem ismeretes, mely által a déli-vasut társulat érdekei csak a legkisebb mértékben is károsítottak volna, dacára annak, hogy ezen társulatnak minden ügyekezete, Magyarország elszegényítése és visszamaradására van fordítva, a mit a simmeringi vonal építése világosan bizonyít. A szerző mindezekből azt következteti, hogy az ország érdekei vezetése rossz kezében van.

Az ülés megnyitása, az esküdtétel, s az elnök szokásos intései után a vádirat olvastatott fel, melyben a közzvaldó kéri vádlottat, a sajtótörvények 10. §. alapján a hivatali hatalom rágalalmazása miatt elítélni. Ezután Csávolszky levele olvastatik fel, melyben a felelősséget a vádlott cikkért magára vállalja, s ennek utána a közzvaldó megkezdi vádbeszédét.

Röviden resumálja a vádlott cikkben foglalt állításokat, s azokat négy pontba foglalva, egyenkint igyekszik megcáfolni, elbeszélvén a fümei, az eszék-villányi valamint a török vasutak történetét.

Azt is igyekszik bebizonyítani, hogy a déli vasutársulat nem ellensége Magyarországnak érdekeinek, s hogy az a simmeringi pályát csak két évvel vette át annak kiépítése után, s a midőn a miniszterium a Magyarországon keresztül menő vasutak igazgatótanácsait felszólította, hogy Pesten ügynökségeket állítsanak fel, a déli vasutársulat volt az első, ki készen nyilatkozott. A déli társaság kedvezményezése is rágalom, mert az bebizonyítva nincs.

Az egész cikk irányzata nem egyéb, mint a közlekedési miniszteriumot a legfeketébb színekkel rajzolni le, annak népszerűségét és tekintélyét aláásni, s hazarúllással vádolni.

Miután pedig a miniszteriumnak az ország reorga-

nizálása nehéz munkájában gyengítettlen tekintélyére szüksége van, ezt pedig az ily megtámadások kisebbbik, s miután továbbá a cikk be nem bizonyított gyanúsítgatásokat és rágalmozásokat tartalmaz, melyek a közönséget félre vezetik, kéri a vádlottat vétkesnek nyilvánítni.

Csávolszky Lajos hosszabb beszédben védeimezi magát. A fümei vasut általában igen fontosnak tartatik, s a nemzetnek mindig egyik legbensőbb kívánsága volt, az országot a tengerrel saját egyenes vasutvonala által kötni össze.

Míg az absolutismus nehezedett Magyarországra, nem is lehetett ezen ohajtás realizálására gondolni, de mihelyt a magyar miniszterium felállított, ismét feltámadt ezen közohajtás, s nyilatkozott, s az országgyűlés ezen vonalat a legfontosabb pályák sorában első helyre helyezte. És ezen ügy mégis addig huzódott-halasztódott, s a pályá mai napig nincs kiépítve.

Hogy ezen huzás-halasztás előidézőjének a déli-vasut társaság tartatik, az nem csupán a cikkíró véleménye, mert gróf Mikó maga mondta a képviselőházban, hogy a közvélemény e tekintetben a déli-vasut társaságot hibásnak tartja. Ő mint hirlapíró csupán a közvéleménynek adott kifejezést, s ez neki azon percztől fogva, s midőn a tollat mint ilyen először kezébe vette, kötelessége. A hirlapíró nem lehet kényszeríteni, hogy vak legyen ott, hol mindenki lát. Azt meg, nem állította, hogy a miniszter alacsony, árulási okokból cselekedett. Ő annak csupán egykedvűségét, közönyösségét támadta meg, s ez neki mint hirlapírónak feladata.

Ítélje el, vagy mentse fel bár őt az esküdtészek, az ő meggyőződése ugyan az marad, s mutassák ez ítélet által az esküdték azt, ha ohajtnák-e, hogy a kormány a hirlapok által ellenőriztessék és buzdítottassék.

Erre Ditrich E. a tárgyat jogi szempontból veszi bonczolás alá és sok országgyűlési szónoklatot és cikket idéz. 12¹/₄-kor is tartott még beszéde.

A vádlott amint már tegnapi táviratunk közlé 9 szavazattal 3 ellenében felmentetett.

Pesti röppentyűk.

(Oktob. 5-án.)

Van ennek a mi kormányunknak egy „költészes” embere, (ugy hívják: Gelléri Szabó.) Ne higyük azonban kedves olvasók, hogy e Szabó „Monturosi-Commissió”-nál van, bátor ott is lehetne életlen ollójával, melylyel a szabó-gallért sem könnyen lenne képes elmozdítani; annyival kevésbé az általa fundált sajtóvérségek bogát ollójának segélyével föloldozni. A bizalmasabb körökben e derék ur, a „gelléri” előnév helyett már „pörvesztő” néven is emlegettetik s azért lett vala neki nagy elkeseredése, mivel a tények már néhányszor az utóbbi ráragasztott előnév jogosultságát szentesítették. No ugyan ki is önté pár nap előtt epéjét a „Pesti Napló” „lavoír”-jába, az esküdt bíróságok és szabad sajtó ellen irván egy kesergő cikket. Olvasván pedig e jeremiádot egy pest-józsefvárosi polgár, ily párbeszéd keletkezik vala közte és szomszédja közt:

— Ugyan szomszéd, mondja csak, miért acsarkadik úgy az a Gelléri közzvaldó az esküdtékre?

Hölgy vagyok! És imc a szeszélyemnek is majdnem áldozatul esem, ha a gondviselés, ön személyében, mentőt nem küld számomra. Képzelve ön — folytató nekibátorodva — én első gyermekem óta rendkívüli előszeretettel viseltem a lovak iránt, s most is, ha szép idő van, befogatom lovaikat s minden kíséret nélkül kocsi-szom atyámnak itt közel fekvő pusztai birtokára. Ma a szokottnál nagyobb sétát terveztem, de nagy szomorúságra azt vettem észre, hogy egyik kedvencz lovam a mult éjjel beteg lett. E körülmény ugyan tervemben nem gátolt; fivérem kocsisát némi borralalóval megvesztegetém, hogy lovaik kölesönözze ide. Ez azon feltétel mellett, hogy fél óra alatt visszatérek, befogta a lovakat, csak arra figyelmeztetett, hogy ostort ne használjak, mert akkor a lovak ragadnak. Én e figyelmeztetésről azonban megfeledkeztem. A többit tudja ön, csupán azt nem, miért akartam én ma minden áron kikocsiszni, még pedig aképp, hogy okát egyelőre ne is gyanítsák a honnlevők. Ohajtna ön tudni? — kérde a kedves hölgy, szép szemeit oly bizalommal legeltetve Ernőn, mintha csak testvére lett volna.

— Felette lekötélz kegyed kisasszony e bizalmával. Kedves dallamos hangját vajha örökké hallhatnám. — Én hiszek önnek, mert arca oly nyílt, oly őszinte, mintha már rég óta lennék ismerősek. Nos, tehát hallja ezéomat, melyet önnek tudnia kell, hogy kalauzom lehessen. Ma anyám születésnapja van — s én föltettem magamban, hogy a kedves családi ünneplésre szép virágcsokorral lepem meg jó anyámat. De a mezők virágait még nem esalta ki a kikelet, mi pedig — miután atyám csak mult ősszel vevé át e birtokát — üveggházi virágokkal nem rendelkezhetünk. Már a városba akartam beküldeni atyám lovását egy szép virágcsokorért, midőn ettől értesültem, hogy Romhelyi Ernő szomszéd-birtokos kertésztől igen szép virágfüzérre lehetne a szert tenni, habár Romhelyi még nem költözött ki a városból e birtokára. Tehát nekem a kertészhez kell mennem. Akar-e ön kalauzom lenni?

De — tévé hirtelen utána — ez még is különös, mi oly meghitten csevegünk, s még névszerint nem is ismerjük egymást... Mi önnek neve? — kérde gyönyörű szemeit várólag függesztve Ernőre.

— Nevem Romhelyi Ernő. Pár nap óta ismét pusztai lakos vagyok, s áldom istenemet, hogy nem pár

— Hhja! hiszen ez könnyen érthető.

Lássa szomszéd, ezzel a szegény Gelléri Szabóval is úgy járt a kormány, mint a „Tíz leány és egy férj sen” című operetében ama férj, ki elpanaszolja, hogy járt primadonnaság után sovárgó nevével. Felléptem — ugymond — Florenczben; nóm a próbán gixert adott, az igazgató elszörnyedt, én kifiztetem a költséget s elutaztam vele Milanóba. Nóm itt ismét gixert adott a próbán, én megint kifiztettem a költségeket, tovább utaztam vele, — és ez így ment, míg végre meggyőződtem, hogy az én nóm nem primadonnának való. Nos, Gelléri ur is ez utóbbi eset bekövetkezésétől retteget, mert érzi, hogy hangja fátyolozott, csakhogy itt a férj szerepét a kormány viszi ugyan, de — mi fizetjük a költségeket!

— Az már szent igaz, szomszéd. No ugyan eltalálta fején a szeget!

— Komám nagyon is furfangos és találékony eszt ember, — szólt tegnap Dörmögi — de azért nem találja ki hogy lehet valaki Páparól jobboldali képviselővé, ha nemzetgazdasági tanulmányait ajánlja-e föl a nemzetnek haszonhajtó tőkeül, vagy pedig ha lehordja a nemzetét s barbárnak szidalmozza.

— Erre nagyon könnyű a felelet — válaszolt Dörmögi. Ha szidod, káromolod e nemzetet, egyrésze meghunyászkodik s tédret hajt az ostorcsapások alatt. Meglátja komám, hogy a szabadelvű Horn nem fogja elűzni a képviselőiséget Tréfort ur mellett, mert ez egy, a nemzetet lealázni akaró cikkében már érdemeket szerzett magának a követségre.

Ép ekkor lép be a távirda szolgálja s Dörmöginek egy táviratot kézbesít, mely e szavakat tartalmazta: „Tréfort Horn ellenében 30 szavazattal országgyűlési képviselőül választott.”

— Nem mondtam! — szólt Dörmögi. Ime megolvashatja „blau auf weiss.”

— Igaz! — ugymond Dörmögi fejszólva. Bizony maholnap kimegy már a módiból e közösűgyes világban az a szabadelvűség s hazánk aféle Eldorado lesz, melyről a jó Edvi Illés Pál megírta kötött beszédben hogy:

„Ki goromba rest és korhely,
Ott azé a legelső hely!”

A miniszterek kéjutazásai még mindig tartanak. E napokban nagy illuminációt csinált Miskolcz város Lónyai pénzügyérnek tiszteletére. A zászlók is ki voltak tűzve a nagy vendég illó fogadására. A tizedes dobzó által tette ezt mindenkinek kötelességévé. Két óraker este meg is érkezett a várt vendég, de oh! gonosz meglepetés!... „Éljen Tisza — Ghyczy!” kiáltással üdvözöltetett. E folytonos üdvözlet mellett csaknem a piaci föutig, — a piacozon és győri uton áthaladtában pedig oly szakadatlan „éljen Kossuth!” kiáltással menydörgöttek a miniszter ur kocsjai körül, hogy annak viszhangja a város tulsó végére is elhatott. . . .

No ez aztán a különös népszerűség! . . .
Ez ugyan Rembrandt esetére méltó kép leendett. Sötét háttérből világos kép!

nappal később érkezem ki, mert így e véletlen szerencsétől megfosztattam volna.

— Oh! hiszen ez derék! — kiálta föl az öröm kitörő hangján a lányka. — Így épen jó helyen beszéltém. Tehát ön Romhelyi, kit családunk már hírből igen kedveszöleg ismer, s kinél atyám, mint uj szomszéd, közelebb látogatást akar tenni. De én meg adósa vagyok magam megnevezésével. Én Fenyvessy Emma vagyok.

S szívélyesen nyujtá kezét, mit Ernő ajkaihoz vive, forró csókot nyomot reá, — s azon utra érve, mely jegenyefákkal szegélyeztetten, pusztai lakához vezet, a a csendes ügetésre szorított lovaknak irányt adott. — Csak hamar megérkeztek s Romhelyi az elősiető szolgálkára bizva a lovakat lepattant üléséből, gyöngéden leemelte, s a kedves gyermeknek karját nyujtva, csinos előcsarnokba vezette, s helyt mutatott egy pamlagon, bocsánatot kért, hogy pár pillanatra, a virágcsokort megrendelendő, távoznia kell.

Emma kellemes főhajással jelenté beleegyezését, s egyedüllétében a csinos csarnokot kezdte vizsgálni, melynek falain, művészek, zenészek, írók, s vadászkalandokat, s híres versenylovakat ábrázoló képek függet. De ami Emmának e garçon lakáson leginkább feltűnt: hogy a csarnokban Ernő szeszélye mindent összehalmozott.

A csarnok egyik oldalán vadász- és vívó-fegyverek, kürtök, s holmi vadászati diadaljelvények függtek; más oldalon diszes zongora állott festő támlányon, kifestett vászon, melyen féligmeddig bevégzett tájkép volt szemlélhető, — s ennek közelében diszes könyvtár, mely a legjesebb hazai és külföldi írók műveit tartalmazá.

E tulhalmozottság oly üdítőleg hatott Emma lelkére.

— Legkevésbé sem csodálkozom felette — elmélkedik magában — hogy Romhelyi még mindig nót-lenségben él. Ő ugylátszik saját lakában egész kis világot alkot, melyen tul alig vágyakozik. Pedig — tünődött tovább — hány fiatal lányka érezné magát boldognak, ha ily szeretett, kedves, művelt férfiúnak közelében tölthetné élete napjait. . . .

Míg gondolatát imigy füzögeté odább, Ernő viszatért, karján egy már nem épen fiatal és szép, de még erőteljes nővel, ki Emmát mint régi ismerősét üdvözölte, s benső szívélyességgel szorítá karjaiba.

(Folyt. köv.)

T Á R C Z A.

Szivek küzdelmei.

(Beszély.)

(Folytatás.)

Az ifjunak legelső gondja volt a száguldó lovakat megállapítani, s mint villám suhant a kocii mellé kitünő gyors paripáján s a lovak egyikének zabláját megkapván, sikerült a felbőszült állatokat nemsokára megállapodásra bírni. Csak ekkor vevé bővebb figyelemre a kocsin ülő hölgyet, ki az ijedtségtől halványan s a lovak gyeplüjének feszült tartásában kimerülten ült.

Ernő tekintetéből a meglepetés és ámulat kifejezését lehetett felismerni.

A hölgy rászegző hálás szemeit — s e szép nagy sötét szemek, melyek gyönyörű aranyszöke fejnek képezék legfőbb ékeit, az ifjunak egész lelkét átjárták, s úgy érzé, hogy e pillanatok, e véletlen találkozás, egész életére befolyással lesznek.

Ernő ez ámulata azonban csak pár perczig tartott, s gyöngéd főhajással üdvözölte a hölgyet.

Leszállott paripájáról, s azt a kocii hátsó részéhez kötve, udvariasan közeledett a hölgyhez, ki finom picziny kezeit a köszönet édes mosolyával nyujtá Ernőnek, ki azt tisztelettel vitte ajkaihoz.

— Megengedi-e nagysád — kezdé Ernő, hogy ez elszilajult lovakon én szállítsam haza kedvesei körébe, kik talán már aggódva várják visszatértét.

A hölgy néma főhajással adta beleegyezését s a térfi könnyedséggel pattant fel a szép hölgy mellé, ki készséggel engedett helyet maga mellett.

— Köszönet, ezer köszönet uram, hogy ön oly lovasias egy ismeretlen hölgy iránt, kit az életben ma látott először, mikép nemcsak a véstől óvja meg, de szives kis-érőül is ajánlikozik. Én hálával fogadom el önnek ajánlatát, — de elöb nem szándékom hazatérni, míg kirándulásom céljának eleget nem teszek.

— S nyujthatok e kegyednek segédkezet célja elérésére? — kérde Ernő, egészen elbájtoltva a szép ismeretlenő által.

— Ajánlatát uram önnek elfogadom. Lássa ön, folytató naíval, én igen elkényeztetett, szeszélyes

Belföld.

* A maros székeli börtönből a múlt héten négy gonosztevő szökött meg, köztük Bernárd Bénémin, ki büntényeiről azon a vidéken nagyon elhíresült. E rabló a székés mesterségét már gyakorolta Munkácscon, Szamos-Ujvárt, Kolozsvárt s most Marosvásárhelyt. A megelőzőt napokban betegnek tette magát s míg börtönét meszelték egy kevésbé biztos helyre szállították át, hol d. u. 5 órától 8-ig átfűrészelte az ablak vasrácsát s társaival együtt tovább állt. Ugyanazon rablóbanda egyik czinkosa már korábban megmérgezte magát a börtönben.

* Csongrádon a szüret alkalmával nagy szerencsétlenség történt; egy ur puskája elszűlt, s az előtte álló másik uri egyént, a házi gazda rokonát éppen szíven lötte keresztül.

* Szeged-en is jó lábon állhat a személybiztonság! A múlt hét valamelyik estjén egy köztisztviselő álló tisztviselőre lőtte rá, de szerencsére az orv-golyó nem talált. Jó lenne ha az efféle veszedelmes vadászok a hatóság által vétetnének czélba!

* Megjelent és szerkesztőségünkhez be- küldetett „Békés” czímmel a Gyulán Hajóssy Ottó által szerkesztett új politikai, közigazdasági és ismeretterjesztő hetilap, deákpárti iránynyal. Előfizetési ára negyedévre 1 ft.

* Sámfalván szept. 30-án iszonyu tüzvész pusztított. A kár tetemes összegre rug.

* Rumban is nagy tűz volt; 42 ház lett a lángok martaléka, azonkívül több gazdasági épület és nagy mennyiségű takarmány. Az elhamvadt házak közül csak négy volt biztosítva.

* A felső-tiszavidéki gazdasági egy- let által szept. 29-ére tervezett szántás-verseny és csikó kiállítás jelentkezők nem léte miatt elmaradt s nov. 10-re napotlatott el. Az új határidő különben kö- röztetni fog.

* Szombathelyen a „Vasm. Lapok” szerint, — ásatás alkalmával több régiségre akadtak. Találtak egy darab arany Valer császár korából; több római rezpénz. Találtak még két kis mécs agyagból, több darab könyvtartó üveg (phiola lachrymalis). Ez utóbbiak formája alul terepes, felül vékony nyak- kal. A rómaiak halotti alkalommal asszonyokat és gyer- mekeket fogadtak fel, kik a halott felett siránkoztak; ezek s a rokonok könnyűit ily könyvtartó üvegekben fogták fel s a sirba tették. Nem ritkán ezen üvegek drága kenettel töltettek meg. A fent érintett mécsék hasonlóan a sirba szoktak tétetni. Akadtak téglákra „M. R. C.” betűkkel; összeszedett vagy 12 mázsa embersont. A föld jelenlegi színe alatt majd két ölnyire egész szoba falakra és utca kövezetekre bukkantak. Egy fülkében mintegy 2 mérő búza találtatott, mely egészen fekete, de különben ép. Hihető, hogy e tárgyak ak- kor temetettek el, midőn Szombathely vagy helyeseb- ben az akkori Sabaria kr. u. 455-ben egy nagy földin- gás által romba döntetett.

Irodalom.

— Hekkenast Gusztáv könyvkiadóhi- vatala által beküldettek hozzánk az alábbi könyvek. A Tarka világ Aldor Imre szerkesztése mellett, igen érde- kes tartalommal s csinos képekkel ellátva; Pougráz harcztana jeles szakmunka; a törvénykezésre vonatkozó alábbi munkák hasznos kézi könyvek és utmutatásul szolgál. — A naptárak közül kiemelendők a Honvéd naptár; Első magyar katonai naptár; Jó barát nagy képes naptár; országgyűlési, balpárti és lidérez naptár, melyek szép képekkel és tanúságos olvasmányokkal gazdagok.

Tarka világ 1869. 9/16 füzet, ára egy füzetnek 25 kr. Függelék III. foly. 80 kr. 1867-as törvények III. IV. füzet ára 1 ft. Knorr bírói ügyvitel füze 80 kr. Pon- gráz harcztan I. füze. 1 ft. Gyurky szőlődézsma váltáság 80 kr. Tompa olajág zsebk. füze 1 ft. 40 kr. Szeniczey váltó eljárás 2 ft. 50 kr. István bácsi naptára 50 kr. Protestans képes naptár 50 kr. Falusi gazda naptára 80 kr. Lidérez naptár 60 kr. Honvéd naptár 60 kr. Nép- zászlója naptára 40 kr. Nők naptára 60 kr. Jóbarát nagy képes naptár 1 ft. Magyar családi naptár 60 kr. A ma- gyar nép naptára 25 kr. Kis nemzeti képes naptár 20 kr. Kis gazdák naptára 30 kr. Első magyar katonai naptár 60 kr. Országgyűlési naptár 60 kr. Borászati naptár 80 kr. Balpárti naptár 50 kr. Nevezzünk! Új humoris- tikus naptár 40 kr.

Külföld.

— Lord Clarendonnak legközelebbi párisi utja czéljáról a Daily News odaváló levelezője egy újdonsá- got közöl, mely egyáltalában mint a legtöbb diploma- tiai leleplezések, nem lehet ugyan a legpontosabb, nézete szerint azonban hitelt érdeml. Ezen levelező tudomása szerint Napoleon császár hirteleni halálának lehető bekövetkezése, a többi hatalmasságok által fon- toltára vétetett, s Ausztria, Poroszország, Oroszország és Anglia, megegyeztek az ez esetben teendő lépések iránt. Ez egyesülésnek legközelebbi célja, a béke fen- tartása, s a Franciaországban kitörhető forradalom elkerülése, s hogy ezen cél eléréssék, megegyeztek hogy a német egység kifejlését nem fogják megaka- dályozni. Clarendon lord nyerte azon kényes megbízást, hogy erről Napoleon császárt értesítse, s ezen hír a császár által azon biztosítással fogadtatott, hogy senki nem ohajtja oly komolyan Európa békéjének fentartá- sát, mint éppen maga a császár.

— A „Mosk. Z.” szerint az északnyugoti orosz tartományok jelenlegi kormányzója által, az isteni tisz- telet nyelve tekintetében követett eljárás nem felel meg az orosz állam érdekeinek. E szerint Lithvánia és Kowno tartományokban az isteni tiszteletnek azon nyelven kell tartatni, melynek a hívek többsége megfelel, tehát ott a hol a lengyelek vannak többségben lengyel, a hol lithvánok, ott lithván nyelven. A M. Z. kárhoztatja ezen rendszabályt, s azt kívánja, hogy az isteni tiszte- let mindenütt orosz nyelven tartassék.

— A spanyol katonák lázonganak. Willafranca de Paredesben is katonai lázadás tört ki; de e mint a lá- zadók a Barcelonában kiütközött lázadás leveretését meg- hallották, tüstént letették a fegyvert. Sardelonánál és Monistranál a vasut felszakították. A lázadóknak 12 halottjuk s 6 sebesültjük volt, 130-an pedig elfogattak. — A madridi kormányzó elrendelte, hogy minden klub- s politikai társaságok beszüntessenek, és pedig mind- addig míg azok létezése a törvény által szabályozva nincs.

— A spanyol trón betöltése feletti küzdelmekben érdekes mozzanatot képez azon tárgyalás, mely a spanyol kormány és a génuai herceg családja közt foly. A herceg részéről kikötött feltételek ezek: hogy a kor- tesnek legalább kétharmadrésze adja szavazatát a her- cegre, sőt a mellett még általános népszavazat is erő- sítse meg a választást, továbbá, hogy a jövő évi február 6-ig, midőn a herceg 16 évét éri el, az országban a nyugalom egészen helyreálljon. — Oly feltételek, melyek körülbelül egyenlők a trón el nem fogadásával; mert kivált az erősebben megindult köztársasági mozgalmak vezetői gondoskodni fognak róla, hogy februárig a nyu- galom helyre ne álljon.

— Ausztria csatlakozott azon hatalmak- hoz, melyek Kihinvali kereskedelmi viszonyait külön szerződés által biztosították. Ausztriáról van szó csu- pán; Osztrák-Magyarország csak a papiron felszök. Így veszik tekintetbe tul a Lajtán Magyarországnem- zetek közti érdekeit. Oh áldott dualismus!

— A szultán Szadik basa elnöke alatt bi- zottmányt nevezett ki, hogy végre a rumeliai vasuten- gedély megadásában végleges megállapodás történjék. Báro Rotschild Anselm Konstantinápolyba érkezett, va- lószínűleg a pálya ügyében.

— Az éjszaka a meikai államok elnöke folytonosan kóbor életet él. Elleneinek nagy bosszusa- gára Washingtonból ismét eltávozott, s apró utazásokat tesz, leginkább azért, mert a fehér ház egész át- alakuláson megy át, s nem lehet neki a kömivesek és festők munkái mellett a port nyelni.

Külföld.

— A Hyppodrom egése Párisban. Folyó hó 1-ére viradó éjjel a párisi hyppodrom egészen leégett. Az égboltozat egész Páris felett vérvörös volt. Az erős szél az izzó füstfellegetek minden irányban csapkodta; az egész éjen át szikraeső hullott a circus környezetére. A tüzvész támadása felől még semmi közelebbit nem tudhatni. Azt hiszik, hogy a tűz egy kis kávéházban ütött ki, mely a circus bejáratához van építve, s a hol a lovarok és lovarnok szoktak összegyűlni. A szél a lán- gokat azon deszkakerítés felé hajította, a mely a lovar- kört körülveszi, s ezek egy percz alatt lángra lobban- tak. A lovarművészek, a mint a tűz kiütött, mindjárt siettek a lovakat megmenteni, és sikerült is a nemes állatokat kiszabadítani az istállókból, de a legtöbb ló a tűz és láma által annyira megbokrosodott, hogy a kö- rőt feketélt elszakítva, aggodalmat és félelmet kifejező ny- ritással szaladtak szélyel az utcákba, s nem csekély ijedelmet és zavart okoztak a nézők soraiban, kik egész Párisból elosiettek, s a hyppodrom körüli tereket egészen ellepték. — Tizenegy óra felé egy köfal leom- lott, s több egyént megsebesítettek a hulló kődarabok; hogy hányan sérültek meg és mily mértékben, arról még eddig hiányzik a hiteles tudósítás. 12 óra tájt valódi páni rettegés fogta el a kiváncsiságból odagyílt népet. Valakinek eszébe jutott, hogy a circusbán látványos darabokat is szoktak előadni, melyekben lövöldözni is szoktak; e lövöldözéshez pedig löpor kell, s ezen löpor- ból bizonyosan nagy készlet lesz az égő épületben. Egy percz alatt szájról szájra terjedt a rémhír: „A levegőbe röpítettünk”. Szerencsére később kiviláglott, hogy e félelem alaptalan volt; mert a hyppodromot másnap be- akarták zárni, s a löporkészletet onnan csakugyan el- szállították. Reggel 2 óra felé a vérvörös fellegekben sűrű eső kezdett hullani, mely a tűzoltók munkáját a tüzvész localizálására nézve igen elősegítette, s az ut- ban álló közönséget szétugrasztotta. A circusból csupán a pénztárt lehetett megmenteni, különben minden oda- égett, az épület a benne levő felszerelésekkel együtt. Azonban minden biztosítva volt, s így Arnoultnak az igazgatónak alig lesz valami kára. Azonban azon felsze- reléseket, mik valódi műbecsessel bírtak, mégis igen saj- nálja; volt itt I. Ferencnek egy fegyverzete alumínium- bronce díszítéssel, mely műdarabot töle sok híres mu- zeum irigyelt. Egy tárczában de Corby Vicomte nemes levele és családfája is odaégett; ez a Vicomte igen kü- lönös ember; a legtisztább (?) nemesi vérből származva, büszke nemességére, mint akármely spanyol grand, s még sem resteli kenyerét a hyppodromban lovaglasi ügyességével keresni meg. „Atyáink”, mondja néha elő- kelő mosolylyal, „nem resteltek Coblenzben órákat adni, hogy kenyerüket megkeressék. A lovarművészet pedig, uraim az arisztokrata művészetekhez tartozik”. A Vi- comte ur Arnoultnak büszkesége, s bizonyosan legin- kább sajnálja a Circus leégését azért, mert a Vicomte

most már nem fog az ő rendelkezése folytán játszani. A tüzvész helye most bucstújára helye Párisnak; az egész Páris ide özőnlík, s bámulja a fekete füstölő ro- mokat. A császárné is megtekintette azt, de la Poéze grófnóval, csupán e végből jött ezuttal Párisba. A jó párisiaknak tehát van újra miről beszélni; előbb a pan- tini gyilkosság, most a hyppodrom leégése, s mások még Jaczint atya levelét is mindig emlegetik.

— Cayenne város Napoleon napján nagy sze- rencsétlenség által sújtott. A kormányzósági téren tüzijáték rendeztetett. Nehány szikra a tüzijáték- rak- tárhoz hullott, s abban a perczben száz rakéta s egy tüzet bomba robbant szét a sűrű tömeg közt, 20 személy lön összeégetve s nehezen megsebesítve, s a roppant tolongásban számosan eltapostattak és össze- nyomattak. 50-en felül vitettek eszmélet nélkül a kór- házba, s ezek nagy része már belehalt a sebekbe. A vá- rosban a legmélyebb gyász uralg.

Legújabb

— A madélután tartott lóversenyen

az I. államdíjat nyerte gr. Szapáry Iván

3 é. s. k. Violette. II. A kis Handicapet

nyerte Aczél Péter All my Eye. III. Az

ostor díjt nyerte gr. Walstein Elbe Dair

IV. A 3 évesek versenydíját nyerte gr.

Károlyi Gyula Last Arrival-ja V. Az

akadály versenyben gr. Bathlány Lász-

ló Sylphe lovagolta, Szapáry Iván. VI.

Vigaszversenyt nyert gr. Festetics Pál

Blackboy.

— Madrid, okt. 4. Catalónia, Andalusia és

Galiczia tartományokban köztársasági bandák tüntek

fel. Orensében a hatósági főnökök elfogattak.

— Koppenhága, okt. 4. Az országgyűlés

mai meguyítása alkalmával a király hangsúlyozta a

Dánia és Poroszország közti baráti viszonyok megszi-
lárdítását.

— Berlin, okt. 4. A porosz bank a kamatlá-

bat felemelte.

— Bécs október 4. A császár utazik szomba-

ton Gödöllőre Valeria főhercegnővel.

— Konstantinápoly oct. 4. A szultán a francia

császárné síszeletére 1 tábornokot és 3 ezredet ren-

delt ki, kik Corfuig mennek elibe.

— Pest, oct. 5 gr. András 9-én jön Budára,

s az udvar leérkezett mely nem sokára bekövetkezik,

ott várja be.

— Az Esti lap azt a pletykát közli, hogy az

ellenzék Hornt képviselővé akarja tenni, s ezért Pa-

tayt lelépetné. Erről Debreczenben mitsem tudunk.

Közigazdaság.

(e.) Debrecz. októbr. 5. A mai napon az élet üz-
letre nézve a forgalom igen lanyha volt, a kivétel szű-
netel, a tegnapi napról kimaradt életnemű czikkek alig
találtak vevőkre, kivéven a tengerit, mind az ó, mind
az ujnak rendes kelete volt; a tengeri árak ó 6 ft, uj 4
ft. 30 kr. Jelen országos vásárunk tartama alatt, a
gyapju üzletre a forgalom lehető volt, körülbelül 500
máza kelt el, még pedig a mosott gyapju mázsája
46—80 ft. a mosatlan 20—22 ft. A baromvásár gyé-
ren volt látogatva, jó marha igen kevés volt, az árak
a Lőrincz vásárhoz mérten feljebb álltak, 1 pár jó ökör
300—350 ft. 1 pár jó tehén 200—220 frton is elkelt.
Lóvásárunk sem mondható kedvezőnek; kevés az eladó,
az is drága, pedig ellenkezőre volt kilátás. — Időjárás:
hűvösre vált, derült.

Bécsi tőzsde, okt. 5. Cs. arany 5—83, ezüst 120—18.

Nyilttér.

Minden állampapírokban, de legfőkép azoly nagy
népszerűsége szert tett államsorsjegyekben igazolva
van a nagy bizalom az Adolf Haas cég iránt, ezen
üzlet szilárdsága s másrésről az ezen ház által elért
forgalom rendkívüli nagysága által. — Ennélfogva ez
üzlet sorsjegyek vételére különösen ajánlható. Lásd
hirdetési rovatunkban bővebben.

Az 6 Felsége által 1866-ban 18,924/1908. sz. a. Nov. 9-án kizáró szabaddalommal ellátott

Fényházvegyületek

különösen ajánlatok asztalosoknak és esztorgályosoknak, új butorok fényestésére, s magánosoknak, régi, kopott butorok új fényestésére. — E vegyületek által az új butoroknak időrablói és költségves borosész általi fényestése egészen felesleges lesz, mert a vegyületekkel néhány eszettel pár perc alatt egész asztalt ki lehet fényestíteni; s az így fényestett butorból az olaj soha ki nem üt magától.

Az alkalmazás igen egyszerű, az eredmény meglepő.

Az ócska butorok egészen új fényt kapnak, ha ezen vegyületekkel megmunkáltatják vaszonnal ártalmatlan dörzsöltetnek.

Egy üvegesével egy egész szoba butorzatát ki lehet pár óra alatt fényestíteni.

Egy üveg ára utastással 85 kr., legkevesebb 2 üveg alattól ol.

Nem kell többé szobatisztító.

Angol kauszok fénypasta. A padozat tartós, legszébb és legújabbosabb beeresztésére. Igen nagy előnyökkel bír találmány ez, mely más ezelőtti használati szokott fénypáztól abban különbözik, hogy igen sikerült vegyészeti összetételével és kauszokkal való vegyítésével fogva, sajátos szívósságot nyert, ut a tartósságra igen kiváló előnyökkel nyújt; ugyanolyan az ezzel beeresztett padlat minden viszonytalán dörzsölés, s kevés javítgatással évekig szépen megmarad anélkül, hogy újított volna kéllene éresztetni.

Egy katolya utastással együtt 1 ft 50 kr., két débózzal egy nagy termot ki lehet fényestíteni.

Aqua aromatica. (Illatos pecsétisztító-víz.) Felhúhatóan, mindenemű peccséteknek, ruhiák, szalagok, szőnyegek, könyvek és irományokból való tisztítást előmozdítja. — Ez új találmány a kiállításán általános elismerést nyert s annállet igen kellemes illatot terjeszt, s mint illatszert is használható.

1 üveg ára 50 kr.

Orosz bórpassa. Kiváló szer a lábakat a nedvességtől megóvni. Egy szelencze ára 1 ft 20 kr. — Főraktár a székiútlón. Müller F. Bécsben, 6. Bezirk, Hirschengasse No 8. Hol is megörzők készpénzítésre vagy utánvét mellett teljesítenek.

Pesten Kertész és Eisert utraknál — Raktárakat mándé-
müt szivesen adunk. 96. 4—6

Derecezeni

Gőzmalmi részvények

kaphatók Tátray Kárpát

gőzmalmi pénztáruknál.

116. 3—3

Eredeti államjuttalom-sorsjegyek törvényesen vásárolhatók, s a játszás ezekre meg van engedve Szerencse fel, Hamburgban.

Mint a legelőnyösebb és legszolidabb vállalatok egyikét ajánlja az alóljegyzett bankcég a Hamburg városa által garantizott nagy

PÉNZ-SORSJÁTÉKOT

egy millió 470 ezer forint értékben, melynek húzása már f. é. október 20-án kezdődik. — A húzások hivatalosan vannak megállapítva. Csak a nyeremények húzódnak.

A legnagyobb nyeremény 250,000 márká ezüst, vagyis 170,000 ezüst forint, ezenkívül nyeremények:

- 150,000, 100,000, 50,000, 25,000, 20,000, 3, 15,000,
- 3, 12,000, 3, 10,000, 4, 8,000, 5, 6,000, 11, 5,000, 29,
- 3,000, 131, 2,000, 6, 1,500, 5, 1,200, 156, 1,000, 206, 500,
- 6, 300, 272, 200, 11,800, 100 ezüst márká.

Mindössze több mint 25,000 nyeremény.

A díj beküldése mellett eredeti sorsjegyekkel szolgálók, a fentebb húzásokhoz, a következő eredeti árak szerint: egy egész sorsjegy 4 ft, egy fél 2 ft, egy negyed 1 ft. — Minden résztvevő az eredeti sorsjegyet kapja kezébe, s emellett ezek nem tekintendők igazolványoknak. — A játéktér, a sorsjegyekkel s a nyeremények a húzást számmal pontosan megküldenek. Azon bizalom által, melyet a sorsjegyek oly hirtelen elnyertek, számos megrendelést remélek, s ezek a legkisebb értékben, a legelőnyösebb vidékekre teljesítenek. Kérjük a megrendeléseket egyenesen a megbízott bankhoz.

Haas Adolph, Hamburgja intenzi.

Néham igen sok nyereményt tétett, ez évben is én fizettem ki az ápril 28- és júli 14-én tett főnyereményt 117. 3—8

A nn. közoktatási minisztérium által engedélyezett felkezetet külföldiség nélkül.

nyilvános

nyelvtanodám

A mai napon nyitott meg. Beiratások elfogadtnak az intézetben (Farkas-ház, az emeleten) naponta d. e. 11—12, d. u. 5—4 óráig, ahol tervrajzom is megtekinthető.

Teljes ellátásra

is fogadtatnak vidéki tanulók darabos-utcai 1057. sz. a. házammal (a kollegium mellett). Társalgási nyelvi: francia és német. Debreczen, okt. 1. 1869.

119. 3—6

P. Nagy Sándor,

a francia- és angolnyelvek nyelv. tanára a debreczeni főiskolában.

Takarmány árverés.

Hevesmegyében a tiszafüredi határban a réti és tövisesi major-ságban, a birtokoknak haszonbérbe adása következtében: Lipcsy Imre tulajdonos által e f. évi október 14-dik napján reggeli 9 óráig kezdve, nagymennyiségű takarmány fog a hely színen, előbb a Réten, ugy folytatólag Tövisesen tartandó árverés napján a vevők kívánataira ölenként vagy kazlankint készpénzítésért eladatni.

A takarmány-mennyiség áll:

Több kazlakban	153 öl luczernából,
" "	50 öl réti szénából,
" "	110 öl buza- és rozs-szalmából,
" "	80 öl pelyvából.

A nagyobb mennyiségben vásárlók helyben is megétegethetik a takarmányt. — Kelt T. Füreden, okt. 2. 1869. 125. 2—3

Árverési hirdetés.

Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes Szücs Sándor részére, alperes Szücs Andrásról 150 afit 50 kr tőke s járulékaik erejéig lefoglalt, a debreczeni 163. sz. tjkönyvben A. I. alatt Szücs András és neje Deák Mária közös tulajdonokul felvett s egészen 1000 aftra becsült czepléd-oláh-utcai 171. sz ház és 5 hold 600 öl külső földnek alperest illető fele része f. évi november 2-ik, szükség esetére december 2-án d. u. 2 órakor a hivatal helyiségében tartandó bírói árverésen el fog adatni. Árverelő a fentebb írt birtokrész 500 afit becsárának 10%-ját kötelesek bánatpénzzel letenni.

A többi feltételek a hivatalnál megtekinthetők. Netaláni igénylők felhivatnak, hogy igénykeresetüket ezen hirdetmény utolsó közhírrétételétől 15 nap alatt az előírt telekkönyvi tanácshoz nyujtsák be. Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi szept. 17-én tartott üléséből. 121. 2—3

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos: **Oláh Károly.**

Tudósítás.

Mely tisztelettel alulírottak batorkodnak a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a sz. kir. Kassa városa főúterájának 23. sz. alatt fekvő, azelőtt Vitéz-féle házban egy

zongora-raktárt

felállítottak, melyben a legmodernebb zongorák minden nemei a legújantóssabb árak mellett elkészítetnek és nagy mennyiségű készletben tartatnak; egyuttal pedig mindennemű zongorák a legkedvezőbb feltételek mellett a legjobban kijavittatnak. A n. é. közönség kegyes pártfogásaért esedeznek, mely tisztelettel 120. 2—4

Mindenféle terményeket és gyártmányokat

bizományi raktárba — vételre vagy eladásra elfogad, és üzleti megbízásokat előnyös feltételek mellett teljesít.

Láposy és Lobmayer, bizományi s ügynöki üzlete Pesten, 122. 2—5 Árpáduca 4. sz.

Árverési hirdetés.

Felperes debreczeni ref. kollegium részére Tornai Ferenc és neje Bauer Annától 7500 afit tőke s járulékaik erejéig lefoglalt, 27464 aftra becsült piaczutezai 1898. sz. ház, mely jelenleg kávéház, vendéglő és bolti helyiségül szolgál, 9 hold 600 öl külső földdel együtt, f. évi nov. 9-én, szükség esetére decz. 9-ik napján d. u. 2 órakor a telekhivatal helyiségében tartandó bírói árverésen el fog adatni. Árverelő 10% bánatpénzt kötelesek letenni, a vételár 3 részletben, 3, 8 és 12 hó alatt lesz fizetendő. A többi feltételek a telekhivatalnál megtekinthetők. Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi szeptember 3-án tartott üléséből. 127. 1—3

Debreczen. 1869. Nyomatott a város könyvnyomdájában.

Kitűnő jó amerikai

petroleum

valamint friss lipitai turó, lópor, tűzijáték és valódi jamaikai rum, s minden fűszerezettek kitűnőségben kaphatók 124. 1—3

Otrokocsi Végh János

fűszerkereskedésében.

Árverési hirdetés.

Felperes Debreczen város polgármestere részére alperes Dobó Bálint és nejétől 375 afit 80 kr s járulékaik erejéig lefoglalt és 800 aftra becsült vargautezai külvárosi 3512. sz. házastelek, f. évi okt. 25-dik, szükség esetére nov. 23-kén d. u. 3 órakor, a hely színen tartandó bírói árverésen el fog adatni. Árverelő 80 afit bánatpénz kötelesek letenni. A vételár 3 részletben 4 hó alatt fizetendő. A többi feltételek a telekhivatalnál megtekinthetők. Kelt Debreczenben, a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának f. évi augusztus 27-én tartott üléséből. 128. 1—3

Debreczen. 1869. Nyomatott a város könyvnyomdájában.